Sportul Magazin

LIVIU REBREANU DESPRE SPORT

Autorul nemuritoarelor pagini din „ION" și „RĂSCOALA" a închinat deseori rînduri de apreciere activității desfășurate pe stadioane, considerînd-o ca un mijloc eficace de demonstrare a marilor posibilități ale poporului nostru. Și cea mai bună dovadă în acest sens o constituie această mărturisire făcută acum aproape 35 de ani :

„Manifestarea cea mai modernă a virtuților individuale și colective ale unui popor, sporturile, sînt mijlocul cel mai expresiv al unei propagande naționale inteligente. Noi, deabea în ultimii ani, ne-am dat seama de valoarea educativă a sportului și mai recent de posibilitățile propagandistice — prin sporturi. În puținul timp de cînd sportul și-a cucerit și la noi un loc de frunte în manifestările publice s-a făcut dovada că românul are bune aptitudini sportive. Să sperăm că în tot atît de scurt timp, vom face aceeași dovadă și dincolo de granițele țării, în fața lumii întregi".

Apreciind sportul, Liviu Rebreanu nu a ezitat să-i ia apărarea atunci cînd, cu ani în urmă, acesta era acuzat că... atentează la pregătirea intelectuală a tineretului. Mărturie, articolul publicat în 1933, în „Buletinul sportiv" (Organ al asociației sportive a funcționarilor Municipiului București), sub un titlu deosebit de sugestiv :

LIVIU REBREANU
Văzut de NEAGU RĂDULESCU

Civilizația sportivă

Antagonismul dintre cultură și sport a fost inventat de intelectualii generației bătrîne ca o explicație a scăderii spiritualității la generația de după război. S-ar părea astfel că pasiunea pentru sporturi ar înlocui azi pasiunea de odinioară pentru carte și studiu.

Ar fi de discutat dacă într-adevăr nivelul spiritual al generației de după război a scăzut aevea sau dacă nu cumva e vorba de obișnuita și firească apucătură a bătrînilor de a socoti prezentul inferior trecutului în toate privințele. Prin distilarea timpului, trecutul se îmbracă totdeauna într-o anume poezie. Ni se pare că tot ce a fost copilăria noastră era mai frumos, că noi înșine am fost mai buni, mai cuminți, mai virtuoși. Ochelarii trecutului măresc și colorează întîmplările și persoanele. În realitate, judecînd obiectiv, nu se poate afirma că nivelul cultural de azi, mai cu seamă la noi, ar fi scăzut față de trecut. Dimpotrivă, toate indiciile ar dovedi o considerabilă îmbunătățire. Avem azi, proporțional, cel puțin tot atîția tineri pasionați de carte ca înainte de război. Iar dacă mulți dintre cei puțin studioși din zilele acestea sînt îndrăgostiți de sporturi, nu înseamnă că sînt mai prejos de predecesorii lor, care au fost tot așa de puțin iubitori de cultură fără a avea vre-o altă pasiune mai nobilă.

Sportul chiar presupune o civilizație pe care să se grefeze. Primitivii nu cunosc sporturile decît ca pasiuni utilitare. Gradul de sportivitate indică într-un fel și gradul de civilizație al unui popor. În trecut, ca și azi, popoarele cele mai înaintate în civilizație au cunoscut și au practicat sporturile ca o destindere firească. Numai după ce ți-ai chircit corpul la masa de scris, simți nevoia exercițiilor fizice care să restabilească echilibrul între trup și suflet.

Educația sportivă adevărată se împacă perfect cu educația intelectuală. Una completează pe cealaltă.

Spectacolul sportiv este corolarul natural al educației și binevenit ca atare. Miile de spectatori care urmăresc un meci de box sau de fotbal reprezintă spiritul unei civilizații, mai ales cînd sînt ei înșiși sportivi practicanți.

Între cît ar fi superior un spectator de teatru față de un spectator sportiv ? Între o civilizație sportivă și una teatrală, parcă ar fi de preferat cea dintîi.

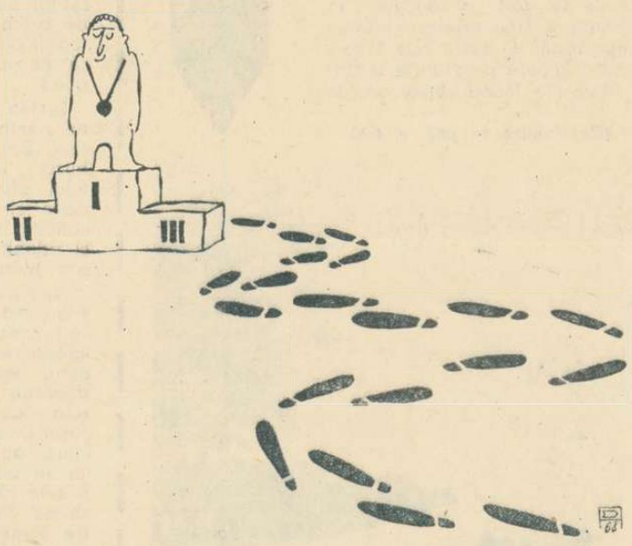

Locul I la slalom

„MOFTUL"

Un grup de ingineri scoțieni a pus la punct un automobil de dimensiuni reduse, acționat electric cu ajutorul unei baterii. Mașina, denumită de creatorii ei „Scamp" (echivalentul cuvîntului românesc „moft"), are două locuri și poate parcurge distanțe pînă la 40 km cu o viteză de aproximativ 50 km pe oră, în condiții de trafic normal, după care bateria trebuie reîncărcată.

Grație dimensiunilor reduse, această mini-mașină se strecoară ușor și fără nici un zgomot pe străzile cele mai aglomerate și poate fi parcată oriunde fără nici o dificultate.

Ea a fost concepută ca mijloc ideal de transport pentru centrele urbane aglomerate, în special pentru acele persoane care fac deplasări scurte cum ar fi distanța de la serviciu acasă, pentru cumpărături, vizite etc. Marele avantaj constă în faptul că bateria poate fi reîncărcată prin simpla ei conectare la o priză.

Pasiune și modestie

Pentru paznicul podului de peste Dunăre, omul acela înalt, cu ochii albaștri, niței adus de spate, trebuie să fi fost o apariție ciudată. Zi de zi, sub azurul surizător al verii, dar și sub plumburiul apăsător al toamnei sau iernii lua în picioare drumul din Giurgiu pînă la malul surpat al neobositului fluviu, meșterea ceva la niște bărcuțe, înconjurat de o droaie de copii. Și paznicul nostru clătina din cap : „a dat în mintea copiilor"! Abia într-un tîrziu, la mulți ani de la prima apariție stranie a iubitorului de mici ambarcațiuni, a aflat că omul acesta se numește Mircea Busuioc, că este maestru al sportului și triplu campion republican la navomodele...

MIRCEA BUSUIOC

Cînd treburile m-au adus prin bătrînul port dunărean i-am făcut o vizită lui Mircea Busuioc. Într-o cămăruță bine luminată, sprijinită cu un zid de Casa pionierilor, în zumzetul vioi al micilor modeliști, admonestați părintește de interlocutorul meu, am aflat amănunte despre marea pasiune a acestui constructor de nave miniaturale.

Mi-a povestit despre debutul în aeromodelism, datat cu mulți ani în urmă, cînd din resturile aruncate de membrii cercului de la I.A.R. și-a încropit un avion, care s-a înălțat de la pămînt trei metri.

Devenit mecanic de aviație, Mircea Busuioc revine pe malurile Dunării, unde-și descoperă vocația, care-l va face cunoscut întregii țări : navomodelismul.

Mi-a pomenit de primul titlu de campion : „era a treia finală la care participam. O zi de august, senină ca un zîmbet. Cînd am îmbrăcat tricoul de campion la categoria vele clasa X internațională, aveam 33 de ani. Dar niciodată nu m-am bucurat ca atunci". După numeroase locuri II, ocupate la diverse clase, întrecerile republicane din 1964 (Giurgiu) și 1965 (Sebeș Alba) consfințesc mîgâloasa trudă a lui Mircea Busuioc : machetele prezentate de el, mici bijuterii în lemn, primesc cununa de aur și, ca o răsplată a muncii lui perseverente și tăcute, anul 1965 îi aduce și titlul de maestru al sportului.

„Am crezut apoi că e cazul să mă opresc, și în 1966 m-am retras din competiții. Acum, toată dragostea pentru vaporașele mele încerc să le-o transmit acestor copii. Ce-o ieși, om vedea". De fapt, eroul nostru uitase să ne spună că printre „băieții aceștia" se aflau elevii Băcilă Nicolae, dublu campion republican, campionii republicani Rugină Nicolae, Ciochir Florian și alții.

„Pe malul lacului, la întreceri, ți se pare că meseria noastră nu-i mare lucru. La urma urmei, dacă modelul este bine dotat ar trebui să meargă. Dar oare știți cîtă muncă este necesară pentru a urni din loc o coajă de lemn ?"

M-am gîndit la truda aceasta modestă, neștiută de nimeni, la zilele, la nenumăratele zile buchisite în atelierul în care mă aflam.

Înainte de a pleca i-am spus lui Mircea Busuioc că voi scrie în „Sportul" despre el. A zîmbit ușor. *„Atunci, știți ce, scrieți despre băieții aceștia. Merită, zău că merită : lucrează cu tragere de inimă".*

Ceea ce, într-un fel, am și făcut...

Traian IOANIȚOAIA

ȘTIAȚI CĂ...

...astăzi, la televiziune, în cadrul emisiunii „Careul magic" (ora 17) se va transmite cel de al doilea meci de box dintre Gene Tunney și Jack Dempsey, disputat în 1927 la Chicago ? Este meciul în care s-au bătut toate recordurile de asistență : peste 120 000 de spectatori ! Să așteptăm deci filmul și comentariile lui Paul Ochialbi în legătură cu acest mare meci de box, în cadrul căruia ambii pugiliști au fost la podea : Tunney în repriza a 7-a și Dempsey în repriza a 8-a.

...fotbalistul Gianni Rivera este cel mai popular sportiv italian ? Cel puțin acesta este rezultatul unei anchete, în care Rivera a obținut 35,27% din voturi, întrecîndu-i pe Felice Gimondi (20,2), Sandro Mazzola (7,5) și Nino Benvenuti (4,35).

...la un banchet dat în cinstea lui Jacques Anquetil, la Quebec (Canada), tacîmul a costat 50 de dolari ? 400 de simpatizanți ai marelui ciclist francez n-au ezitat totuși să plătească această sumă, pentru a-l sărbători.

...cel mai mare stadion de sport din lume este „Strachov" din Praga ? Pe teren pot evolua, în același timp, 45 000 de gimnaști, iar în tribune încap 240 000 de spectatori. Construcția nu este convenabilă și pentru desfășurarea meciurilor de fotbal.

...apartamentul lui Stirling Moss, din Londra, a fost călcat de hoți, care și-au însușit lucruri în valoare de 500 de lire sterline ?

Înainte de a prinde de veste poliția, răufăcătorii au fugit. Natural, cu... automobilul.

CONVORBIRI CU DOMNUL GORE

ÎNTREBAREA CEA MAI DELICATĂ DINTRE TOATE

La televizor. Olimpiada de iarnă. Între două sărituri de la trambulina mică și un slalom uriaș, îl sondez pe dl. G. cu privire la scandalul nr. 1 și cancan în același timp al jocurilor : verificarea nu numai a legitimațiilor, dar și a sexului la concurente. E femeie ? Nu e ?

— Acest examen medical este, fără îndoială, mai mult decît jenant și nu mă surprinde cîtuși de puțin reacția violentă a persoanelor interesate. Mă întreb însă — a adăugat visător prietenul meu după o secundă de tăcere — **dacă n-ar fi fost de o mie de ori mai grav să li se pună schiorilor** (foarte osteniți, după cum se știe, unii, de pe urma antrenamentelor crîncene) **întrebarea : sînteți într-adevăr bărbați ?**

DIFERITELE FAȚETE ALE RENTABILITĂȚII

Aseară i-am citit d-lui G. o frază de gazetă pe marginea mult discutatului dar mai puțin disputatului turneu intercontinental al lotului de fotbal. **„Aceste turnee** — glăsuia comentariul — **permit cel mult să se mențină nivelul atins pînă-n prezent, dar exclud posibilitatea de a adăuga acumulări noi la capitalul existent..."**

— Nu-nțeleg, m-a întrerupt dl. Gore încruntîndu-se. **Adică cum ? Vrei să spui că nu se mai găsesc fiș-fișuri în Brazilia ?**

NICI O SPERANȚĂ

— Ai auzit, domnule Gore ? Sărbătoare națională în Congo, din pricina fotbalului... (În alte locuri, jocul suspomenit generează zilele de doliu). **Echipa reprezentativă a cîștigat, după mari eforturi și emoții, Cupa Africii ; băieții au fost așteptați la aeroport și pe bulevarde de vreo 300 000 de oameni și cu prilejul acesta autoritățile, bucuroase, au hotărît suspendarea activității peste tot : în fabrici, la ministere, în școli. Frumos...**

— Nu-ți fă iluzii, **mi-a atras atenția dl. G., clătinînd amărui din cap.** Așa cum se arată a fi selecționata noastră, am vaga impresie că pe 1968, cu excepția duminicilor și sărbătorilor legale, de-altă zi liberă nu vom avea parte.

p. conf. **AL. MIRODAN**

BEATRICE PRIMEȘTE SCRISORI

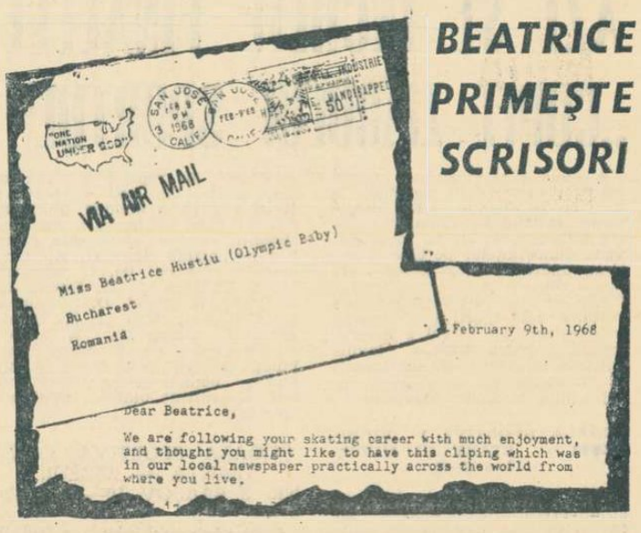
VIA AIR MAIL
Miss Beatrice Hustiu (Olympic Baby)
Bucharest
Romania
February 9th, 1968
Dear Beatrice,
We are following your skating career with much enjoyment, and thought you might like to have this cliping which was in our local newspaper practically across the world from where you live.

Dragă Beatrice,

Îți urmărim cariera de patinatoare cu multă bucurie și ne-am gîndit că-ți va face plăcere să vezi acest articol care a apărut în ziarul nostru local, la celălalt capăt al lumii...

Cu aceste rînduri își începe scrisoarea d-na Toni Nyquist din San Jose (California, S.U.A.), care anexează o pagină din ziarul „San Jose News", cuprinzînd un articol pe trei coloane, cu două fotografii, dedicat micuței noastre patinatoare Beatrice Huștiu, mezina celei de a X-a Olimpiade. Scrisoarea, venită de dincolo de Ocean, se încheie cu cuvintele : *„...îți dorim mult succes și sîntem convinși că vei merge mereu înainte, pînă la prima treaptă a podiumului !".*

Ea : Parcă la hochei vedeai și fără ochelari...

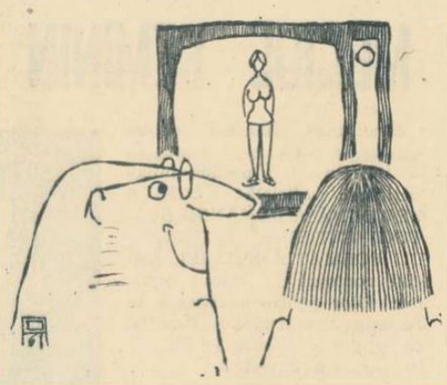

Din toată lumea

CEL MAI MIC RUGBYST

Cînd ai 1,55 m înălțime, este greu de presupus că ai putea face față în rugby, în ciuptă cu adversari mult mai bine înzestrați de natură din acest punct de vedere.

Și totuși, Jacques Fouroux de Cognac s-a apucat de rugby, s-a dovedit tot mai bun de la un meci la altul, recent cunoscînd și suprema consacrare : a fost selecționat în lotul Franței pentru meciul cu Irlanda din cadrul „Turneului celor 5 națiuni".

PARADOX FOTBALISTIC

Situația pe care o relatăm mai jos poate fi considerată printre cele mai neobișnuite din istoria fotbalului. La încheierea unui campionat regional din R.D. Germană, echipa S. V. Wildenreuth, clasată pe ultimul loc, avea 87 de goluri marcate, cu două mai mult decît formația care ocupase primul loc : Weiden !

PENTRU PASIONAȚII BOXULUI...

...cîteva date statistice :

● Americanul Abraham Hollandersky este boxerul care a susținut cel mai mare număr de meciuri : 1 309 !

● Joe Louis este recordman în altă direcție : și-a pus de 27 de ori în joc titlul de campion mondial de box la toate categoriile.

● Un „record" deține și Floyd Patterson : este boxerul de categorie grea care a fost de cele mai multe ori la... podea : de 15 ori !

Greșeala medicilor

O nouă stea a apărut pe firmamentul baschetului francez : tînărul Jean-Marie Hamel. La 17 ani, el are 2,10 m înălțime !

Prezentîndu-se la un control medical, Jean-Marie Hamel avea să facă o declarație senzațională : la vîrsta de 15 ani a fost supus unui tratament medical menit să-i oprească creșterea în înălțime !

Dacă n-ar fi intervenit acest lucru, Franța ar fi avut, probabil, un pivot de 2,50 metri.

RĂSPUNDE Ion Poștașu

MANOLE TEODORESCU, Tecuci. Vreți să știți cînd și cu cine a susținut Lucian Popescu ultimul meci de box din cariera sa ? La 8 august 1946, adversarul său fiind Constantin David (cu 4 kilograme mai greu). La sfîrșitul celor 10 reprize, arbitrul din ring, Puiu Dumitrescu, care era și judecător unic, i-a împăcat pe cei doi pugiliști printr-o decizie de egalitate. Lucian avea atunci 33 de ani. Era timpul să se retragă. Și a și făcut-o...

UN GRUP DE CITITORI DIN ORAȘUL VICTORIA. Un fotbalist cu numele de Ion Gherasim? Omoriți-mă, dar nu știu ! Este posibil ca în perioada 1930—1940 să fi existat un fotbalist cu acest nume. Dar, probabil, unul de valoarea mea, care nu aspira să intre în „națională" în locul lui Bindea sau al lui Bodola.

LACHE COPELEA, comuna Dormărunt. O relatare telegrafică a meciului Steaua — A.S.A. Tîrgu-Mureș, disputat în toamnă : în min. 20 : 1—0 pentru Steaua (Soo). În min. 75 : 1—1 (Pavlovici, din 11 metri). În min. 82 : 2—1 pentru Tîrgu Mureș (Pavlovici, din nou din 11 metri). Arbitrul meciului : Vasile Dumitrescu ★★★★

MARIUS BOTEA, Eforie Sud. 1) Pînă acum n-a avut loc nici un meci de fotbal între reprezentativele României și Braziliei. Prima confruntare cu echipa lui Pele va avea loc, așa cum s-a anunțat, la 26 iunie, la București. 2) Nu știu exact cîți ani mai are Djalma Santos (în presă au apărut date contradictorii), dar în orice caz, întîi a fost orașul cu același nume și apoi... jucătorul — și nu invers, cum crede prietenul dv., mare admirator al lui Djalma. F. C. Santos poartă numele orașului pe care îl reprezintă.

IULIU SABĂU, comuna Fanica. 1) Numai cînd mingea revine din bară, jucătorul care a executat lovitura de la 11 metri nu o poate relua. Dacă însă ea a fost respinsă de portar, nu există nici o oprelițe. — 2) Ultimul meci România—Ungaria, la fotbal, s-a jucat în 1958 în București. Rezultatul : 2—1 pentru fotbaliștii maghiari. Celelalte jocuri în care, de asemenea, au evoluat primele reprezentative, nu figurează în palmares întrucît s-au disputat sub titulatura București — Budapesta.

PAVEL VICTOR, Ploiești. — Ați cîștigat. Cel de al 3-lea gol al englezilor din finala campionatului mondial de fotbal, care avea să reactualizeze faimoasa întrebare shakespeareană „to be or not to be" („a fi sau a nu fi") a fost înscris de Hurst.

FRANCISC KRAUSZ. — Meciul Anglia — Ungaria, disputat în 1953 la Londra, s-a încheiat cu victoria ungurilor : 6—3. La revanșă, la Budapesta, englezii aveau să piardă la un scor și mai categoric : 7—1. În perioada 1953—1955, formația de bază a Ungariei a fost următoarea : Grosics — Buzanski, Lorant, Lantoș — Bozsik, Zakarias — Toth (Budai), Kocsis, Hidegkuti, Puskas, Czibor.

SAVEL RADEANU, Timișoara. — Teoretic, pe tabla de șah ar putea la un moment dat acționa 18... regine (albe și negre): cele 2 inițiale și alte 16 obținute prin transformarea pionilor. Cu gîndul la celelalte 8 regine pe care le-ați putea face, vedeți să n-o puneți în „priză" pe singura pe care o aveți !

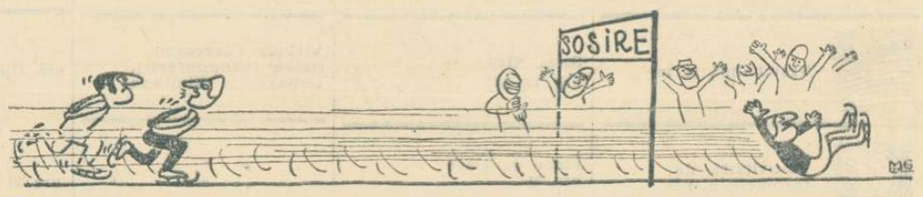

FĂRĂ CUVINTE — *Desen de GROSU MIHAI*

DIN COLȚUL RINGULUI...

● Și în afara ringului pugilistul trebuie să se poarte cu mănuși !

● Un paradox : la categoria grea există boxeri foarte slabi.

● Cu toate reflectoarele de deasupra, unii boxeri apar în ring într-o lumină proastă.

● Orice boxer are nume. Dar nu toți au și renume.

ALBUM DOCUMENTAR

...Pămătufui ne-a ajutat să alungăm praful uitării depus pe fotografia de față, realizată acum aproape o jumătate de veac.

În imagine : reprezentativa de fotbal a Bucureștilor. Între cei ce priveau „țintă" la fotograf, supunîndu-se îndemnului „acum, vă rog, nu clipiți", îi găsim, astfel după cum sînt rînduiți, ținînd șirul de la dreapta la stînga (jos) : Mitty Niculescu, Costel Rădulescu, devenit apoi arbitru internațional nr. 1 al României, Nae Secăreanu, azi artist emerit al Operei de Stat ; (la mijloc) : Petrescu, Tudor Florian, Onorică Nicolau ; în picioare) : Dinicu Georgescu, Kiki Dumitrescu, Titi Niculescu, dr. Alecu Vasilescu și Vasiliu, încadrați, în civil, la dreapta de Gogu Stroescu, fundaș, și la stînga de Mircea (Puiu) Stroescu, „pantera Colței", cum i se spunea.

Unii dintre cei din fotografie au pornit în veșnicie, dar numele lor rămîn în letopisețul de început al sportului românesc.

(din colecția V. FIROIU)